

REDACTIONEEL

Werkt de Lissabon strategie voor sociale inclusie?

De cijfers van 72 miljoen mensen in armoede, 18 miljoen werklozen en 14 miljoen werkende armen in de EU roepen de vraag op of de herziene Lissabon Strategie een werkgelegenheidsbeleid biedt, dat ook werkt voor mensen die in armoede en sociale uitsluiting leven? Dit was één van de hoofdvragen die EAPN stelde tijdens de onlangs in Brussel gehouden Werkgelegenheidsweek en die ook aan de orde komt in de meest recente EAPN publicatie "Stemmen vanaf de armoedegrens – banen en werkloosheid in de EU". In deze uitgave van Netwerk Nieuws wordt van deze publicatie een voorproef gegeven.

Deze uitgave biedt ook bijdragen aan de debatten over 'Flexicurity' (een nieuwe Europese term die de combinatie uitdrukt van flexibiliteit en zekerheid) en over het actief betrekken van diegenen die het verst van de arbeidsmarkt af staan. In het kader van deze debatten roept EAPN de EU en haar Lidstaten op om een nieuwe richting in te slaan met de EU werkgelegenheidsstrategieën, voor het te laat is. Een werkgelegenheidsstrategie die het volgende erkent:

- het belang van een adequaat minimuminkomen, dat een fatsoenlijk leven kan garanderen,
- dat toegang tot gezondheidszorg van kwaliteit, scholing, opleiding, vervoer en huisvestingsdiensten enz. essentieel is voor het wegnemen van barrières naar werkgelegenheid,
- de noodzaak tot benaderingen met geïntegreerde trajecten tot werk en sociale inclusie,
- het belang van empowerment, participatie en respect,
- de noodzaak tot proactieve maatregelen om sociale rechten te verdedigen en om discriminatie aan te pakken,
- het belang van fatsoenlijke banen – onzekere mensen hebben zekere banen nodig, geen flexibele contracten.

Er zullen echter geen veranderingen komen tenzij we een grotere participatie zien in deze debatten van alle actoren, waaronder ook mensen die in armoede leven. Alleen dan kunnen we hopen de kracht op te bouwen om een EU te krijgen die dicht bij de burgers staat en bij de sociale EU die we willen.

Fintan Farrell, Directeur van EAPN

FOCUS OP WERKGELEGENHEID

INHOUD

Degelijk werk!

- Niet te oud om te werken! Het verhaal van George
- Nieuw EAPN boekje
- Mensen in armoede ondersteunen naar degelijke banen
- Stemmen vanaf de armoedegrens
- 'Flexicurity', twee nationale benaderingen
- Werktijd en het evenwicht tussen werk en privé-leven
- "Veel meer flexibiliteit dan zekerheid", volgens de ETUC
- Wat is de ETUC?
- 'Maak van armoede geschiedenis' in het Verenigd Koninkrijk
- Werkgelegenheids- en werkloosheidscijfers in de EU

Nieuws uit Finland

- EAPN Finland en het EU Voorzitterschap
- Sociale prioriteiten van het Voorzitterschap
- Hoe ziet EAPN Finland eruit?
- Feiten en cijfers

DEGELIJK WERK!

Niet te oud om te werken! Het verhaal van George

George is over de 50, getrouwd en heeft 2 kinderen. In 2003 is hij door de Maltese scheepswerf waar hij werkte ontslagen.

Gedurende de Britse koloniale periode (vanaf de 19e eeuw tot aan 1979) was de werf de voornaamste industrie op Malta, die een groot deel van de Maltese arbeiders werk verschafte. In 2003 werden de Droogdokken en Scheepsbouw van Malta gesloten. Van de oorspronkelijk 2600 werknemers kregen 1700 een andere baan en daarmee bleven er 900 werknemers met een onzekere toekomst. Uiteindelijk hebben er 418 gebruik gemaakt van vervroegde pensioenregelingen, terwijl de rest werd opgenomen in een nieuw bedrijf.

Vanwege zijn leeftijd werd George geselecteerd voor vervroegd pensioen. Hij ontving een ontslagpremie van 17000 € – 1000 € voor elk jaar dat hij daar had gewerkt. Omdat hij over de 50 was, kwam George niet in aanmerking voor ander werk. Hij vond dat de selectiecriteria van het management voor ontslag oneerlijk waren.

Over George...

George begon in 1986 in de Maltese Scheepsbouw te werken. Hij verliet het kleine bedrijf van zijn vader en dacht dat hij een zekere baan voor het leven had. Hij had nieuwe vaardigheden en werkervaring gekregen, waaronder isoleren, lambriseren en het installeren van diepvriezers. Ontslag was een pijnlijke schok voor hem en gooide zijn leven geheel overhoop. George registreerde zich als werkloze bij de Werkgelegenheids- en Vormings-Corporatie (WTC). Hij was bereid welke baan dan ook te proberen. Hij bleef echter anderhalf jaar werkloos en kreeg geen enkele overheidssteun. Hij kreeg geen werkloosheidsuitkering omdat hij een garage bezat die groot genoeg was voor twee auto's, met een geschatte waarde van 25000 €.

“Veel hardwerkende mensen werden eruit geschopt” zegt George

De WTC bracht hem in contact met bijna 90 bedrijven met vacatures. Hij ging er achteraan, maar kreeg geen sollicitatiegesprekken. Vaak kreeg hij zelfs geen brief om hem te vertellen dat de vacature was ingevuld. Hij reageerde ook op banen die in de kranten werden aangeboden, maar zonder enig succes. In die tijd had de WTC geen speciaal programma voor oudere werknemers zoals George en hij kreeg geen enkele omscholing aangeboden.

Te oud om te werken?

George daagde een werkgever uit die tegen hem zei, “Ben je niet een beetje op je retour?”. George antwoordde dat hij nog steeds in goede gezondheid verkeerde en net zijn huis had geschilderd en waren zij niet ongeveer van dezelfde leeftijd?

De psychologische druk op George en zijn gezin was enorm. Hij moest zijn spaargeld en zijn ontslagpremie gebruiken om met zijn gezin te kunnen overleven. George zegt “*Het voelde alsof alles wat ik met 40 jaar lang werken had bereikt was verdwenen. Ik zou het niet hebben gered zonder mijn vrouw en familie*”. Het huwelijk van zijn dochter maakte zijn financiële problemen nog moeilijker. In de Maltese cultuur is trouwen een zeer dure aangelegenheid, die voornamelijk de verantwoordelijkheid is van de vader van de bruid.

George werkt nu parttime als een onderhoudsman in een privé-bedrijf. Zijn salaris is slechts 110€ netto per week – een derde van wat hij op de scheepswerf verdiende (het minimumsalaris voor een voltijdse baan is op Malta 144 € per week). Maar George is erg tevreden. Deeltijds werk geeft hem meer flexibiliteit en hij staat niet onder de druk van constante supervisie. Hij zou nog steeds een goede voltijdse baan overwegen als hem er één zou worden aangeboden.

George zegt “*De sfeer binnen ons gezin is veel gelukkiger en ik vind dat we als gezin sterker zijn geworden als gevolg van wat we allemaal gezamenlijk hebben moeten doorstaan. Geld is niet alles – maar ik heb nu tenminste wat inkomen*”.

Getuigenis dat verschenen is in het EAPN boekje “Stemmen vanaf de armoedegrens – werk en werkloosheid in de EU” (zie kantlijn pag.2 & 3)

Nieuw EAPN boekje

EAPN is bijzonder bezorgd over de gevolgen van een nauwe focus op banen en groei voor de 72 miljoen mensen in armoede en 18 miljoen werklozen in de uitgebreide EU van 25 lidstaten.

Het EAPN boekje “*Stemmen vanaf de armoedegrens –werk en werkloosheid in de EU*”, dat door de EAPN Werkgroep Werkgelegenheid is ontwikkeld, richt zich op de levens van echte mannen en vrouwen. Acht Nationale Netwerken van EAPN hebben mensen geïnterviewd met wie ze regelmatig hebben gewerkt. Sommigen van hen hebben een baan, sommigen zijn werkloos en sommigen hebben nooit een baan kunnen vinden. Allemaal leven ze al een tijd in armoede of dichtbij de armoedegrens en ervaren heel direct de gevolgen van de strategie van de Lidstaten om banen en groei te bevorderen. Zij vertegenwoordigen slechts een kleine momentopname van hoe Europa werkt, of niet, voor de meest kwetsbaren die vandaag de dag in armoede en sociale uitsluiting leven.

Het boekje is te verkrijgen bij het EAPN secretariaat

Mensen in armoede aan degelijke banen helpen

Levert de Lissabon Strategie groei en banen op? Tijdens de Week van de Werkgelegenheid van dit jaar, herinnerde EAPN mensen tijdens bijeenkomsten er dringend aan dat groei en banen geacht werden “ten dienste te staan van sociale cohesie”, volgens de Lenteraad (van ministers) die in maart dit jaar werd gehouden. Voorbeelden van hoe “de Lissabon-strategie het doel lijkt te missen”, in de huidige obsessie van “Werk moet lonen” (‘Make Work Pay’) en activeringsstrategieën, waren ook de focus van het toonmoment van EAPN.

Ondanks het enthousiasme om op nationaal niveau een beleid van ‘Werk moet lonen’ te maken, stijgen volgens Ronald Janssen van de

Europese Federatie van Vakbonden (ETUC) de armoedecijfers van de EU en het actieve arbeidsmarktbeleid verkleint in feite de kans om aan armoede te ontsnappen. Dit komt door het feit dat men meer een “reorganisatie” aanmoedigt in de werkgelegenheidsstatistieken dan dat men nieuwe opleidingen en banen creëert. In tegenstelling tot het Activeringscredo, dat de nadruk legt op het verlagen van de uitkeringen om op die manier de werkloze “aan te sporen” te werken, hebben recente studies aangetoond dat hogere uitkeringen in feite vaak de kans vergroten dat werklozen werk vinden. Dit komt omdat dit werklozen in staat stelt te investeren in het degelijk zoeken naar een baan en opleiding, wat kan helpen om zelfvertrouwen, vaardigheden en toegang tot banen te krijgen.

Jobs tegen elke prijs is niet het antwoord

De EAPN maakt zich ook zorgen over de armoede/arme job -val. Terwijl “bestraffend” activeringsbeleid doorgaat het inkomensniveau en gevoel van zekerheid en welzijn van mensen in armoede te ondermijnen, zijn de banen die de arbeidsbureau's te bieden hebben meestal laag betaald, onzeker en tijdelijk. Met 14% van de bevolking in de EU als werkende armen, is het duidelijk dat jobs tegen elke prijs niet het antwoord is. De haast om de Flexicurity-aanpak te introduceren zal deze problemen hoogst waarschijnlijk verergeren, tenzij er radicale stappen worden genomen om de nefaste race aan te pakken die het voor bedrijven makkelijker maakt om mensen aan te nemen en te ontslaan, zonder prioriteit te geven aan het creëren van een zekere werk- en leefomgeving voor iedereen.

Lissabon lijkt zijn doel te missen!

De focus van Lissabon om “Meer mensen aan het werk” te krijgen kan verder alleen slagen als proactieve maatregelen worden getroffen om discriminatie op het werk tegen te gaan. De ervaring van EAPN benadrukt de wanhoop van oudere werknemers die aan de kant zijn gezet en bovenaan de ontslaglijst van bedrijven staan, of immigranten vrouwen die naar laagbetaalde schoonmaakbaantjes worden gesluisd, ondanks hun vaardigheden en ervaring, vaak als zwartwerk, of hele Roma families, die gaan berusten in het feit dat ze nooit een baan zullen krijgen of gelijke behandeling bij de toegang tot de meest

fundamentele diensten.

Een adequaat inkomen garanderen

Zonder een sterke binding met fundamentele rechten, kan dit soort beleid nooit sociale uitsluiting en armoede effectief bestrijden. De Sociale zekerheidssystemen zijn ook de hoeksteen van het Europees Sociaal Model, maar de EU (MISSOC gegevens) erkent dat zij een onsamenhangend en vaak onvoldoende veiligheidsnet in de EU vormen. Voor velen benadrukt dit de noodzaak tot een nieuw wettelijk kader op EU niveau, dat een adequaat inkomen voor een waardig leven garandeert, zoals onlangs ter sprake gebracht tijdens de consultatie van de Commissie.

Een toewijding tot fundamentele rechten, tot sociale normen en uitoefening van diensten, evenals creatieve benaderingen tot werkgelegenheid en wegen naar aansluiting zijn van vitaal belang om de sociale pijler van Lissabon opnieuw op zijn plaats te zetten, als Lissabon enige kans wil maken om tegen 2010 armoede de wereld uit te krijgen. 72 miljoen mensen in armoede en 18 miljoen werklozen wachten op het antwoord.

S. Jones

Stemmen vanaf de armoedegrens

“Werkgevers willen geen mensen met een handicap aannemen, omdat ze misschien denken dat het langer duurt om hen op te leiden voor een baan of om het werk te doen, dan een ‘normaal’ persoon (...). Ik heb op zoveel banen gesolliciteerd en ben op sollicitatiegesprek geweest, maar wordt nog steeds afgewezen door werkgevers (...). Dit kan niet. Wij kunnen het werk net zo goed doen als ieder ander.”

Rose, Ierland

“De korting op mijn uitkering betekent dat ik nu niet genoeg geld heb om voor de laatste week van de maand eten te kopen (...). De douche is stuk, gloeilampen zijn duur en ik heb heel hard een nieuw matras nodig vanwege de problemen met mijn rug.”

Anja, Denemarken

“Ik schaamde me dat ik om hulp vroeg en dat ik

het Gegarandeerde Minimum Inkomen kreeg. Ik heb altijd willen werken en voel me graag nuttig.”

Maria, Portugal

“Er zijn veel jonge mensen met een goede opleiding en zonder werk. Bulgaarse werkgevers respecteren mensen met kwalificaties en vaardigheden niet. Ze betalen toch gewoon het minimumsalaris.”

Julian, Bulgarije

‘Flexicurity’: een nationaal en EU-belang

Het Deense model

Denemarken heeft laten zien dat het mogelijk is om lage werkloosheidscijfers te hebben, hoge werkgelegenheidscijfers en goede maatschappelijke diensten, dat flexibiliteit op de arbeidsmarkt met aanpassingen aan veranderende omstandigheden en inkomenszekerheid mogelijk is.

Een belangrijk onderdeel van het Deense arbeidsmarktsysteem is een hoge mate van organisatie in vakbonden en werkgeversorganisaties. Ongeveer 80% van de werknemers is lid van een vakbond. Het doel van flexicurity (een nieuw Europees begrip dat flexibiliteit en zekerheid wil combineren) is om het effect van opnieuw werk te krijgen na een periode van werkloosheid sterk te maken, de arbeidsmarkt flexibel en dynamisch te maken ten aanzien van nieuwe uitdagingen en om werknemers te beschermen tegen economisch verlies ten tijde van werkloosheid.

Het Deense model is het resultaat van een lange traditie van samenwerking tussen de sociale partners, gekenmerkt door wederzijds respect en een traditie van consensus. Het model heeft een geschiedenis van 100 jaar, waarin de werkgevers het recht hadden om mensen makkelijk aan te nemen en weer te ontslaan. Het systeem van werkloosheidsuitkeringen is even oud. Op deze manier weerspiegelt het Deense arbeidsmarktsysteem historisch gezien de belangen van werkgevers bij flexibele regels om mensen aan te nemen en te ontslaan en de belangen van de werknemers i.v.m.

economische zekerheid ongeacht de status van de arbeidsmarkt. Dit wordt gecombineerd met actief arbeidsmarktbeleid en met maatregelen op het gebied van scholing, opleiding en kwalificatie.

Het Deense arbeidsmarktsysteem is geen wonderoplossing. In het verleden heeft Denemarken perioden gekend van hoge werkloosheidscijfers en lage groei. De regering heeft echter over het algemeen de economie laten uitgroeien en geactiveerd met het oog op het genereren van een toename in de vraag. Het betekent dat arbeidsmarktbeleid niet op zichzelf kan staan. Het moet vergezeld worden van een actief economisch beleid waarvoor flexicurity mogelijk een sterke katalysator is, maar geen generator op zich.

O. Meldgaard

Een blik op de Franse aanpak

Twee decennia lang heeft Frankrijk de nieuwe realiteit van mobiliteit en werkonzekerheid genegeerd, omdat men de hele context bestreed waarbinnen ons arbeidsrecht zich heeft ontwikkeld. Tevens maakte men het type baan van benoemde ambtenaar voor het leven voor iedereen – het model dat alle Fransen nastreven – nog meer onbereikbaar. Deze ontkenning zat achter de overtuiging dat werkloosheid opgelost kan worden door uitkeringen en het veronachtzamen van het recht op werk, met als voornaamste doel het behoud van het arbeidsrecht en het verder verbeteren van de omstandigheden voor diegenen die werk hadden. Het inkorten van de werktijd naar 35 uur zonder een evenredige wisselwerking tussen tijd en inkomen toont dit aan. Vandaar dat men kan spreken van een Franse voorkeur voor werkloosheid.

Het besef dat Frankrijk in vergelijking tot zijn Europese burens onderpresteert, heeft enige actie doen ontstaan, maar het zal niet van een leien dakje lopen. Eén probleem is het feit dat vakbonden, die onder invloed van hun leden - voornamelijk ambtenaren en werknemers van overheidsorganisaties - problemen zullen blijven hebben bij het vinden van manieren om het sociale compromis up-to-date te maken in de sociale dialoog met de andere zijde – de particuliere werkgevers. Praten over flexicurity betekent tegelijkertijd alle kanten bekijken van de realiteit van zowel diegenen die werk

hebben en diegenen die zonder werk zitten, arbeidscontracten en werkloosheidsuitkeringen, de overdraagbaarheid van de rechten van werknemers en het door werklozen uitoefenen van hun rechten. Dit zou de ongelijkheden kunnen opheffen tussen de omstandigheden van beschermde werknemers en de rest. Waar wellicht niet iedereen even blij mee zal zijn!

P. Boulte

Bron: EC

Werktijd en evenwicht tussen werk en privé-leven

Een nieuw onderzoek van de Europese Stichting ter Verbetering van de Leef- en Arbeidsomstandigheden naar werktijden toont aan dat het hoogste aandeel bedrijven in Europa die flexibele werktijden aanbieden te vinden zijn in Letland, Zweden, Finland en het Verenigd Koninkrijk. Aan de andere kant staan Cyprus, Portugal, Griekenland en Hongarije waar de minste bedrijven dergelijke regelingen aanbieden. De bevindingen van het onderzoek werden gepresenteerd tijdens de Werkgelegenheidsweek 2006 in Brussel, op 17 mei.

Volgens de uitkomsten van het onderzoek “kunnen zowel bedrijven als werknemers profiteren van het introduceren van flexibele werktijdregelingen”. Het onderzoek benadrukt ook dat vertegenwoordigers van werknemers de introductie of uitbreiding van flexibele werktijden verkiezen om het evenwicht tussen werk en privé-leven voor hun collega's te verbeteren.

Voor meer informatie:

<http://www.eurofound.eu.int/areas/worklifebalance/eswtfindings.htm>

“Veel meer flexibiliteit dan zekerheid”

Interview met Joël Decaillon, Confederaal Secretaris, Europese Federatie van Vakbonden (ETUC).

EAPN: Ondersteunt de ETUC de ontwikkeling van ‘Flexicurity’ strategieën?

Joël Decaillon: Onze ervaring is dat we veel meer flexibiliteit dan zekerheid krijgen. We krijgen onzekerheid over banen, laagbetaalde banen, voorwaardelijk en tijdelijk werk... in de meeste landen druist dit in tegen voormalige arbeidsgebruiken. We moeten onderzoeken wat zowel voor werknemers als voor werklozen zekerheid is. Welke garanties moeten er zijn in mobiliteit opdat salaris en rechten die misschien in de loop van vele jaren zijn opgebouwd behouden blijven en niet van de ene dag op de andere in rook opgaan?

Is er voldoende rekening gehouden met de gevolgen voor de werkende armen, die laagbetaalde en onzekere banen hebben?

Voor zover ik kan zien, niet! Europa heeft het altijd maar over mobiliteit, waarbij geografische en beroepsmobiliteit door elkaar worden gehaald. Maar het zijn de laagst betaalde en laagst opgeleide werknemers die binnen een klein gebied het meest mobiel zijn. De Commissie schat zelf dat er vandaag de dag 80 miljoen laag- en ongeschoolde werknemers in Europa zijn.

We voldoen absoluut niet aan de doelstelling van de Lissabon Strategie. Nieuwe gebruiken zijn nodig, gebaseerd op werkelijke lokale arbeidsonderhandelingen en we willen niet zien dat een deel van dit werkterrein in toenemende mate gemarginaliseerd wordt in een Europa dat alleen zorgt voor de hoogopgeleiden in zogenaamde “moderne” banen.

Welke maatregelen zijn er nodig, denkt u ?

Deze kwestie gaat niet alleen om het vaststellen en behouden van minimale arbeidsnormen, die essentieel zijn voor het verbeteren van de kwaliteit en het beschermen van alle werknemers – of ze nu een baan hebben of niet – en het creëren van een robuust kader om delokaties en reorganisaties het hoofd te bieden. Het is een probleem dat voor veel werknemers bovenaan de agenda

staat en de manier waarop ermee wordt omgegaan zal van cruciaal belang zijn voor de toekomstige arbeidsrelaties. Het probleem is om te weten welke industriële activiteiten en welke diensten Europa nodig heeft en hoe we willen dat Europa zich binnen een globaliserende economie ontwikkelt.

Volgens ons zijn er onderhandelingen nodig op elk territoriaal niveau, waarbij grote firma's worden betrokken, om de regels voor informatie en consultatie op de werkplek te versterken, zodat een effectief recht voor werknemers die zich zorgen maken over reïntegratie kan worden ingesteld, ondersteund op Europees niveau door de Structurele Fondsen en kaderovereenkomsten tussen de sociale partners. Dit proces moet gebaseerd zijn op beroepsopleidingen, hetgeen ook inhoudt dat de sociale partners het voortouw nemen om het te ontwikkelen en te implementeren, en dat de vaardigheden die worden ontwikkeld, werkelijk erkend worden..

In feite komt het erop neer sociale democratie en participatie te verbeteren door een robuust wettelijk kader te verschaffen dat werknemers in de gelegenheid stelt meer mobiliteit te overwegen met grotere zekerheid wat betreft hun sociale bescherming.

Interview: S. Jones

Wat is de ETUC?

De Europese Federatie van Vakbonden (**European Trade Union Confederation, ETUC**) werd in 1973 opgericht om de belangen van

werknemers op Europees niveau te behartigen en om hen te vertegenwoordigen in de Europese instellingen. De doelstelling van de ETUC is een Europese Unie met een sterk sociale dimensie die het welzijn van al haar burgers waarborgt.

Tegenwoordig zijn 81 Nationale Federaties van Vakbonden uit 36 Europese landen lid van de ETUC, evenals 11 Europese industrie-federaties, wat het totaal aantal leden op 60 miljoen brengt. Bovendien coördineert de ETUC

de activiteiten van de 39 Interregionale Vakbondsraden, die samenwerking tussen vakbonden organiseren op grensoverschrijdend niveau.

De ETUC is één van de Europese sociale partners en wordt door de Europese Unie erkend als de enige vertegenwoordigende overkoepelende organisatie van vakbonden op Europees niveau.

Zie: www.etuc.org

Werkgelegenheid en werkloosheidscijfers

	Werk (%)	Werkloos (%)
België	63.3	9
Cyprus	69.1	5
Denemarken	75.7	5.4
Duitsland	65	9.5
Estland	63	9.2
Finland	67.6	8.8
Frankrijk	63.1	9.7
Griekenland	59.4	10.5
Hongarije	56.8	5.9
Ierland	66.3	4.5
Italië	57.6	8
Letland	62.3	9.8
Litouwen	61.2	10.8
Luxemburg	61.6	4.2
Malta	54.1	7.3
Nederland	73.1	4.6
Oostenrijk	67.8	4.5
Polen	51.7	18.8
Portugal	67.8	6.7
Slovenië	65.3	6
Slowakije	57	18
Spanje	61.1	11
Tsjechië	64.2	8.3
Verenigd Koninkrijk	71.6	4.7
Zweden	72.1	6.3
EU 25	63,3	9

Bron: Werkgelegenheid in Europa 2005

'Maak van armoede geschiedenis' in het Verenigd Koninkrijk

Een breed platform van organisaties voor armoedebestrijding is een campagne begonnen voor kwaliteitsbanen en een uitkeringsniveau dat mensen in staat stelt in

waardigheid te leven.

Organisaties en netwerken voor armoedebestrijding vanuit het Verenigd Koninkrijk zijn bij elkaar gekomen om te proberen een coalitie te vormen met als doel het publiek te mobiliseren om de armoede in het Verenigd Koninkrijk aan te pakken door op een positieve manier de publieke opinie te veranderen. Het doel is om tegen het einde van de campagne de verbintenis van alle politieke partijen te verkrijgen om binnen één generatie een einde te maken aan de armoede in het Verenigd Koninkrijk.

De aanzet tot deze behoefte om nauwer samen te werken kwam van het succes van de campagne 'Maak van Armoede Geschiedenis' om mensen bewust te maken van internationale armoedekwesties en oplossingen. Organisaties kwamen eind vorig jaar bij elkaar voor een conferentie die werd voorgezeten door de Centra voor Werkloze Werknemers van de Confederatie van Vakbonden en hebben sindsdien gewerkt aan gemeenschappelijke doelstellingen, een breed beleidsplatform en een tijdschema voor actie. Hoewel er vooralsnog geen overeenstemming is bereikt, is er van alle kanten een sterke wens om dit te laten slagen. Vaak was de beweging voor armoedebestrijding verdeeld en niet in staat om effectief met één stem te spreken over de actuele centrale kwesties van diegenen met wie we ons organiseren.

De aanpak verbreden

De Centra voor Werkloze Werknemers van de Confederatie van Vakbonden bestaan al meer dan 25 jaar. Het aantal centra is echter verminderd, vanwege financieringsproblemen en omdat lokale overheden en financieringsorganen werkloosheid niet langer als een centrale kwestie zagen. De afname in het aantal heeft ervoor gezorgd dat de activisten die overbleven hun aanpak hebben verbreed, omdat ze erkenden dat de problemen waarmee werklozen te maken hebben, overlappen met de agenda's van andere groepen en organen voor armoedebestrijding. De hoogte van uitkeringen voor werklozen en mensen die niet in staat zijn om te werken, staat centraal inzake kwesties van slechte gezondheid (zowel fysiek als geestelijk), huisvesting, schulden en kinderarmoede, evenals vele andere sociale problemen en aandachtsvelden. De campagne "kruimels als inkomen" (Peanuts4benefits campaign), die in

2004 werd gehouden, bracht veel groepen bij elkaar die het gezamenlijke doel delen om de schade die wordt toegebracht door armoedeuitkeringen erkend te krijgen. De ervaring om op deze manier met elkaar samen te werken bleek heel effectvol te zijn. Het inspireerde de Werklozencentra om nog verder te gaan in het aangaan van partnerschappen. De drang in het Verenigd Koninkrijk om mensen koste wat kost uit het systeem van uitkeringen te krijgen, heeft ervoor gezorgd dat de Werklozencentra campagne hebben gevoerd voor zowel kwaliteitsbanen als uitkeringsniveau's die mensen in staat stellen een waardig leven te leiden. We kunnen veel winnen door samen te werken met andere activisten en organisaties.

Een overkoepelende mobilisatie
Het is niet de bedoeling van diegenen die proberen een coalitie te vormen om te vervangen wat er al is of om de agenda's en specialisaties van organisaties te verzwakken of over te nemen, maar om allen de gelegenheid te geven steun en praktische ondersteuning te geven. Door onze inspanningen te bundelen, zal de uitkomst meer zijn dan de som van de delen. De campagne moet de organisaties die lid zijn versterken en geen afbreuk aan ze doen.

De campagne zal een overkoepelende mobilisatie zijn. Overeengekomen structuren zullen deelname van alle landen binnen het Verenigd Koninkrijk mogelijk maken en zal in elk stadium activisten die in armoede leven erbij betrekken. Waarschijnlijk zal de campagne zich in 2008 richten op een actiejaar, als aanloop naar de volgende algemene verkiezingen. De wil om dit te laten slagen, is er zeker en alle belangrijke organisaties en netwerken zijn erbij betrokken. Nu de werkloosheid in het Verenigd Koninkrijk weer stijgt en met miljoenen mensen die in armoede leven, zowel met als zonder werk, moeten we het initiatief in handen nemen.

C. Hampton

NIEUWS UIT FINLAND

EAPN Finland en het EU Voorzitterschap

EAPN Finland zal betrokken zijn bij veel

evenementen die binnen de context van het huidige Finse voorzitterschap worden georganiseerd.

Het doel van EAPN-Fin is om het publiek bewust te maken van onderwerpen die te maken hebben met armoede en sociale uitsluiting en om een meer sociale Europese Unie te bevorderen die al haar burgers omvat. Een kwestie die bijzonder belangrijk is voor het Finse netwerk is de armoede van kinderen en gezinnen met kinderen. De kwestie van dit onderwerp wordt ondersteund door recent onderzoek en ervaringen die de verzwakking van de positie van gezinnen met kinderen aantonen. We zullen het publiek informeren over alle informatie en ervaringen die we in de loop van het jaar zullen hebben verzameld tijdens een seminar dat op 27 oktober gehouden zal worden, tegelijkertijd met onze algemene vergadering.

De algemene vergadering op 27 oktober van EAPN-Fin is heel toepasselijk direct na de Vijfde Europese Ronde Tafel over Armoede en Sociale Uitsluiting, die op 16-17 oktober in Tampere zal worden gehouden. De Ronde Tafel is het belangrijkste en grootste evenement voor EAPN-Fin tijdens het Finse Voorzitterschap. EAPN-Fin was lid van het planningscommissie en heeft als zodanig meegewerkt aan de voorbereiding ervan. We hebben ook belangrijke onderwerpen en sprekers aangedragen voor het programma, en hebben andere EAPN partners over de voortgang geïnformeerd en geraadpleegd, bijvoorbeeld tijdens vergaderingen van de Raad van Bestuur van EAPN (Executive Committee).

Vijfde Ronde Tafel over Armoede en Sociale Uitsluiting

Het Finse Voorzitterschap wil de nadruk leggen op een strategische benadering die gericht is op het bevorderen van duurzame sociale zekerheid met een sterke nadruk op rechtvaardigheid, cohesie en participatie. De strijd tegen sociale uitsluiting en armoede vergt zorgen voor lonend werk en toegang tot alle middelen, rechten en diensten. De Vijfde Ronde Tafel besluit de volledige programmaperiode.

Duurzame sociale zekerheid bevorderen: rechtvaardigheid, cohesie en participatie

De Vijfde Ronde Tafel zal zich tijdens de plenaire openingsvergadering richten op

armoede en sociale uitsluiting in het Europa van vandaag. Er zullen vier workshops worden gegeven over: (1) actieve inclusie (activering, toegang tot diensten en minimuminkomen en hoe op een evenwichtige manier werkgelegenheid- en inclusiebeleid kunnen worden geïntegreerd); (2) de rol van maatschappelijke diensten in de strijd tegen sociale uitsluiting; (3) het mainstreamen van social uitsluiting; (4) sociale rechten en minimale sociale normen. Ter aanvulling van studiebezoeken, zal er een seminar worden georganiseerd met de titel "Armoede en Media". Hier wordt eer betoond aan de Internationale Dag tegen Armoede (die op 17 oktober wordt gehouden). De conclusie "Overdenkingen van de NGO's" zal door EAPN worden gepresenteerd.

EU sociaal beleid en nationale modellen

EAPN-Fin heeft deelgenomen aan de Informele Sociale Zaken Conferentie op 6-8 juli, waar Ministers van Sociale Zaken en Gezondheid en Ministers van Werkgelegenheid – samen met andere relevante NGO's – discussieerden over de problemen die zijn veroorzaakt door globalisering en de veranderende structuur van de bevolking. De onderwerpen voor de werkgroepen waren: de productie vergroten door het ontwikkelen van de kwaliteit van het arbeidsleven; carrières verlengen door middel van sociaal beleid en gezondheid en werk. Elk onderwerp werd apart behandeld vanuit het standpunt van mannen en vrouwen. Voor EAPN was de belangrijkste bijeenkomst de bijeenkomst van drie partijen met NGO's op 6 juli.

Nieuws van het Finse Voorzitterschap zal worden meegedeeld aan de Algemene Vergadering van EAPN in oktober. EAPN zal deelnemen aan de conferentie van het Finse Voorzitterschap over "Het zich Ontwikkelende Sociale Beleid van de EU en Nationale Modellen", dat op 8-11 november zal worden georganiseerd, waar de geschikte onderwerpen van de interne markt zullen worden besproken.

Bovendien wil EAPN-Fin zijn eigen standpunten en bezorgdheden tijdens alle andere sociale en gezondheidsevenementen publiceren. Documenten van EAPN en EAPN-Fin, evenals lopende raadplegingen en meningen, zijn een efficiënte manier om die onderwerpen die belangrijk voor ons zijn te publiceren en verspreiden. Verder kunnen we op deze manier de EU die We Willen in de gedachten houden

van de beslissers en het grote publiek.

Ari Saarto

Voorzitter EAPN-Finland

Sociale prioriteiten van het Voorzitterschap

In de voorlopige agenda voor de zes maanden van het EU Voorzitterschap, geeft Finland de belangrijkste thema's aan waar ze zich aan willen wijden, in relatie tot de overkoepelende kwesties en specifieke gebieden van EU beleid.

Wat betreft sociale kwesties, zal het Finse Voorzitterschap zich concentreren op werkgelegenheid en sociaal beleid, gelijke kansen en arbeidsrecht, met als doel te reageren op de problemen die ontstaan door globalisering en demografische veranderingen. Het ziet er bijvoorbeeld naar uit dat de algemene principes voor "flexicurity" kort na het aflopen van het Finse Voorzitterschap aangenomen moeten worden.

Finland zal zich ook richten op het verbeteren van de kwaliteit van het arbeidsleven als een manier om de werkgelegenheidscijfers te verhogen en het opvoeren van de productiviteit. Tijdens het Finse Voorzitterschap moet de Europese Commissie een Groenboek uitbrengen over de toekomst van het arbeidsrecht, dat nieuwe vormen van werk en het evenwicht tussen flexibiliteit en zekerheid behandelt. Op basis van de Mededeling van de Commissie zal Finland proberen een standpunt van de Europese Ministerraad te formuleren over de uitdagingen op korte termijn voor arbeidsrecht.

Website van het Finse Voorzitterschap:

<http://www.eu2006.fi>

Hoe zie EAPN Finland eruit?

EAPN Finland is een partnerschap netwerk van organisaties, verenigingen en actiegroepen. De doelstellingen van EAPN-Fin zijn het verbeteren van de situatie van mensen die in armoede en sociale uitsluiting leven en het bevorderen van sociale rechten, basiszekerheid, welzijn en onafhankelijk leven. EAPN Finland is op 27 oktober 1994 opgericht. Een beginpunt was een Europees project van sociale en gezondheidsorganisaties. Vandaag bestaat het netwerk uit 32 lid-organisaties met duizenden leden.

Strategie: Onze strategie is om te strijden tegen armoede door te lobbyen en door een gedeelde visie voor een betere toekomst. Onze lid-organisaties zijn ook los van elkaar actief. Het is daarom belangrijk om samen discussies te voeren aangezien organisaties die dezelfde visie delen meer macht hebben. Voor ons betekent 'bottom-up': werken om de stemmen van onze leden te laten horen. Het betekent ook dat we heel goed naar onze leden moeten luisteren.

Werkwijzen: EAPN Finland heeft één keer per maand een vergadering van de Raad van Bestuur. Het proces dat verbonden is aan het Nationale Actie Plan inzake Sociale Inclusie is een erg belangrijk middel. We hebben vier open werkgroepen met de volgende thema's: sociaal beleid, internationale kwesties, gezondheid en armoede, en kinderarmoede. Dit jaar hebben we een speciaal thema gekozen: kinderarmoede. In het najaar zullen we een nationaal seminarie over kinderarmoede houden, in verband met onze nationale Algemene Vergadering. We organiseren ook "open hoorzittingen" van gezinnen met kinderen: we verzamelen verhalen over hoe ziekte en handicaps armoede veroorzaken onder gezinnen met kinderen.

Onze leden-organisaties werken voornamelijk rondom kwesties zoals armoede, algemene gezondheid, handicaps, alcohol en drugsbeleid, sociaal welzijn, gezondheidsbeleid, kindervelzijn, geestesziekte en de wettelijke bescherming van patiënten. We benadrukken dat menselijke waardigheid en respectvolle behandeling de basis mensenrechten zijn van iedereen. We willen de controle van burgers over hun eigen leven bevorderen.

Tiina Saarela

Stafmedewerkers voor de Ontwikkeling van het Netwerk, EAPN Finland

Feiten & Cijfers

Bevolking: 5,2 miljoen, 17 inwoners per km²

Gebied: 338.000 m²

Officiële talen: Fins en Zweeds

Staatshoofd: Tarja Halonen, President van de Republiek

EU toetreding: Finland trad in 1961 toe tot de European Free Trade Association (EFTA), werd in 1995 lid van de Europese Unie en was één van de medeoprichters van de Eurozone in 1999.

Bruto Nationaal Product (BNP): 151,9 miljard euro

Inflatiepercentage: 0,2%

Arbeidspercentage: 67,6%

Werkloosheidspercentage: 8,8%

Percentage Lange-termijn werkloosheid: 2,1%

Percentage van het BNP dat wordt besteed aan sociale zekerheid: 26,9%

Arbeidspercentage van oudere werknemers: 51,4%

Scholingspercentage van de jeugd: 84,6%

Percentage van mensen die het risico lopen in armoede te vervallen na maatschappelijke veranderingen: 11%

Bronnen: Statistieken Finland, EU Voorzitterschap, Europese Commissie (cijfers voor 2004)

Bedankt en succes!

Dit is het laatste Netwerk Nieuws waarvoor **Vincent Forest** verantwoordelijk was, na 10 jaar lang als Stafmedewerker Informatie gewerkt te hebben bij EAPN. In juli heeft Vincent zijn nieuwe positie ingenomen als Hoofd van het EU kantoor van Front Line, een internationale organisatie die mensenrechtenactivisten verdedigt. Namens EAPN maak ik graag van deze gelegenheid gebruik om Vincent te bedanken voor zijn enorme werk en professionaliteit in de 10 jaar dat hij bij ons is geweest en om hem alle goeds te wensen in zijn spannende en uitdagende nieuwe functie.

Fintan Farrell
Directeur van EAPN

Netwerk Nieuws heeft tot doel aan te zetten tot debat over specifieke thema's. De meningen die hierin naar voren worden gebracht, worden niet per definitie onderschreven door EAPN. Als u naar aanleiding van deze publicatie wilt reageren, kunt u een e-mail sturen naar het volgende adres:

team@eapn.skynet.be

Editor: Fintan Farrell

Verantwoordelijk voor publicatie: Vincent Forest

EAPN, rue du Congrès, 37-41 (Box 2) – B-1000 Brussels

Tel. +32 2 230 44 55 – Fax: +32 2 230 97 33 – Email: team@eapn.skynet.be

– Website: www.eapn.org

–

Met de steun van de Europese Commissie